

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 4-й годинѣ по полудни.

Редакція и администрація підъ ч. 15 пільзъ Маріїцкій.

Експедиція для вѣстивыхъ предплатниківъ уряджена въ друкарні Т. Шевченка (улица Крива Ч. 2 на Гомъ наверхъ).

Всѣ листы, посылки и рекламиції писаніяться пересылати підъ адресою: редакція въ администрації „Дѣло“ Ч. 15 пільзъ Маріїцкій.

Запросини до предплати.

Съ 1 (13) цвѣтня розпочинається другій кварталь, тоже просимо о скорѣ отповіданнії предплати на слѣдуючій кварталь, щоби не постѣдовала пізняка перерванихъ въ виemyніяхъ нашою часописю.

Ново-приступаючій предплатникамъ одержать „Святы Вечеръ“ Дикенса въ особливъ бѣкти безплатно.

Предплата стоять на кварталь 2 зп. на півн. року 4 зп. на цѣлый рокъ 8 зп. а. в.

Отъ Администрації.

До бюджетової розправы.

Вчера зобразилася рада державна и розпочалися многоголосій розправи бюджетовъ. При той способності высказують звичайно заступники народовъ желания народій, высказують недостатки и хиби державної адміністрації, представляють потреби поодинокихъ народовъ. Не сомніваємося, що і наші рускі посли радо схочуть представити новий радѣ державной всѣ хотіть толькі головний потріб руского народа. Для того уважася нашимъ обовязкомъ подати голосъ, який доходить настъ въ той спринтъ:

„Въ Чехахъ Нѣмцѣ и Чехи ведуть вправдѣ до пінської борбу, але предъ Чехи мають всѣ школы людові ческі и не читались нигде скарги зъ стороны Чехівъ, щоби у нихъ Нѣмцѣ робили які експеримента дивоглядія на поля людового школництва. Чехи мають кольканайтишь інколи середніхъ, політехніку, въ котрихъ наука подається въ ческому языцѣ, ба павтъ въ університетѣ мають кольканайтишь катедри ческихъ. Павтъ 600.000 Італійцівъ живущихъ въ Австрійской монархії мають не то школы людові и середні съ італійскимъ языкомъ въкладовымъ, але єще окремихъ до школъ італійскихъ інспекторівъ въ Інсбруку, Тріестѣ и Горіції. Здесся, що въ цѣлій Австрії не ма народу більше упомянутого підъ взглядомъ школництва, які Русини, котрихъ предъ въ Австрії 3 мільйони. Маємо 1403 школу людо-

вихъ, одну гімназію и 3 катедри въ університетѣ съ рускимъ языкомъ въкладовимъ. Отъ всѣ рѣвій(1) права. На сей разъ не будено говорити о школахъ людовихъ и гімназіяхъ.

Мы хочемо теперъ поговорити где-то о семинаріяхъ учительськихъ и звернути увагу нашихъ пословъ въ Вѣдні, щоби тони справи не запедували и рѣкъ рѣчно, хотійши и безъ успіху, въ радѣ державній о ю допоминалися. Чи не кривда то до неба вонюча, щоби на 1213 польськихъ школъ людовихъ (посля спровадження Рады шк. за р. 1876/7) будо 9 семинарій учительськихъ съ польськимъ языкомъ въкладовимъ, коли тимчасомъ на 1403 школъ людовихъ съ рускимъ языкомъ въкладовимъ не ма аши однії семинарії рускої?! Чизъ не промавляє за введеніемъ руского языка въкладового въ всѣхъ семинаріяхъ Галичини всѣхдній и то, що тії кандидати, чи біль Полякъ, чи Русинъ, станутъ всѣ учительми въ рускихъ школахъ? Ба павтъ много то уже женинъ учить въ рускихъ школахъ по селяхъ не уїтчи добре языка руского, бо зле читати по руски, якъ звичайно читають семинаристки, не значить еще володѣти тимъ языкомъ. Въ ц. к. семинарії учительской женської и польской съ нею школъ вправъ въ Перемышлії вкралися проваганда противъ нашому обрядови и народности. Чи школа удержована коштомъ державы має бути средствомъ служачимъ до вснірання конвенту Бенедиктинокъ? Може кто замѣтить, що єсть близько 100 школъ въ вѣстахъ повѣтовихъ всѣхдній Галичини съ польськимъ языкомъ въкладовимъ, тож треба польськихъ семинарій. На такій замѣтії отповѣмо, що єсть 112 школъ въ вѣстахъ польськимъ языкомъ въкладовимъ, а чому не ма семинарій польськихъ? Що більше, покривдено настъ павтъ и въ той, що въ 14 округахъ школнихъ рускихъ одна семинарія припадає на 193·33 ─ миль съ людностю 610.314, коли въ 8 округахъ польськихъ захдній Галичини одна семинарія на 95·42 ─ миль

съ людностю 466.611. Зъ того виходить, що въ всѣхдній часті повинно бути два разы таке число семинарій, які єсти теперъ. Яка буда цѣль такого не-пропорціонального утворенія семинарій, видно зъ спровадження Рады школної красвої зъ р. 1873/4 стр. 17, где сказано (по польски): „Хотічи кандидатамъ, выходочимъ зъ семинарій умніщенихъ въ захдній часті краю, улекшити можність старатися о посады учительськихъ въ всѣхдній часті дозволились въ двохъ тамошніхъ семинаріяхъ мужескихъ, с. е. въ Краковѣ и Решовѣ впровадити науку языка руского якъ предмету на-обовязкового. Отже якъ видно, не розходиться о тоє, щоби улекшити можність удѣлія науки въ школахъ въ всѣхдній часті краю положенихъ, але о тоє, щоби улекшити можність старатися о посады въ рускихъ школахъ. Годѣ павтъ подумати, щоби чоловѣкъ не чувши школи въ житю руского слова, могъ за 4 роки по 2 години тиждено, починаючи бѣти азбуки, научитися руского языка такъ, щоби уїтчи учити въ рускій школѣ. Що більше, учитель руского языка и екзамінаторъ въ Краковѣ самъ умѣє ледво читати по руски. Галичина підъ взглядомъ школництва находитися въ висенковому станѣ. Майже всѣ закони школний и розпорядженія міністерствія мають силу обовязуючу въ цѣлій Пислітавії, толькі не въ Галичинѣ. Галичина має окремі закони и окремі розпорядженія, котрі не виходять въ хосень народності рускої. Милю волї насуваются тобъ Русине слова Іліади: «житоє ві Більшихъ тѣхъ христоствії та тѣсть».

Отже послы нашій повинній жадати:

1) введенія руского языка въкладового въ всѣхъ семинаріяхъ учительськихъ всѣхдній Галичини;

2) утворенія еще двохъ семинарій учительськихъ съ рускимъ языкомъ въкладовимъ въ Золочевѣ и Дрогобичі (або въ Самборѣ);

3) установленія въ Львовѣ рускої комісії екзамінаціонної для учительськихъ

Предплата на „Дѣло“ стоять:

на цѣлый рокъ . . . 8 зп.

на півн. року . . . 4 зп.

на четверт року . . . 2 зп.

Предплату належить пересыпати франко (найлучше поштовымъ перевозомъ) до: Администрації час. „Дѣло“.

Оголошенія приймаються по цѣлій

6 кр. а. в. бѣдъ однократно печатної

бѣдъ порта.

Рукописи не звертаються толькі на

попереднє застереженіе.

Поодиноке число стоять 10 кр. а. в.

Дѣло

СВЯТИЙ ВЕЧЕРЪ

(посл. К. Дикенса).

15.

ОТДѢЛЬНЬ IV.

Последній зъ трѣхъ днівъ.

Ч. 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18 и 19.

Странна мара приближалася до Скруджа поспішно и молчкно, а коли стояла передъ ними, упала бѣдъ на коліна, дрожаща въ страху, бо иже самъ воздухъ, окружавший духа, магъ ти собї щоєвъ пе-римаючого страхомъ.

Духъ бувъ одѣтый и въ черну, широку одѣжку, въ підъ котрою видно було толькі одну витигнену руку. Колибы не та рука, не можна було розпізнати мару въ ібічній темряві. Скруджъ бачивъ добре, що постати духа була величаною, таємничою и страшною, але більше не знаєвъ бѣдъ ничего, бо духъ не бѣдившися до него и не давалъ ему никакихъ відповідей.

„І я бачу духа будучого Родиця?“ сказавъ Скруджъ.

Духъ не відповівъ ничего, толькі показавъ рукою на землю.

„Ты хочешъ показати менѣ тиши будучихъ рѣчей? Чи не іправда?“ сказавъ далише Скруджъ.

Горівшна частка одягу духа поруши-

лася при тихъ словахъ: Духъ, видно, мусїз, кинувши головою, и се була єдина бѣдність въ его сторони.

Хоті Скруджъ бувъ вже привыкъ до товариства духівъ, то все жъ таки страхъ передъ сею таємничою появою бувъ такъ великий, що колиби почали ему дрожати и бѣдъ ледви могъ устояти на одїомъ мѣстці. Духъ стоявъ все ще тихо, майбы чекаючи, доки Скруджъ не охолоне въ страху.

Але Скруджкою не помагало тое. Зимній вітъ обавивъ его тѣло, дрожа проникала его кости; бѣдъ відчувъ, що духъ дилітавъ на него спомінами проникаючими очима, а бѣдъ тымчасомъ бачивъ толькіго его таємничу руку и черну одѣжку.

„Духу будучности“, сказавъ бѣдъ, „и дикошо тебе більше, ніжъ всѣхъ твоихъ спомінівъ. Я знаю одній, що ти не хочешъ менѣ ничего відомого зробити; я надіюсь, що при твоїй помочи стану іншимъ чоловікомъ, и для того готовъ я ити за тобою и спасити, що менѣ призначено. Ну, що жъ?

Духъ не дававъ відповіди. Рука его поклаувала на дальнину.

„Веди мене“ сказавъ Скруджъ. „Веди мене, часъ уходитъ, а пожда его хиши дорога для мене; веди мене скоріше.“

Духъ дивгнувся въпередъ, Скруджъ ишовъ за нимъ. Они обидвались въ полн-

нули по надъ каменицѣ Цити. Незабавомъ опинились они ізъ самомъ осередку мѣста, на біржѣ межи купцями, що бѣгали по улицахъ, побреньюючи золотомъ, збиряючись часомъ въ невеличкій кружку и погладяючи посигнію на грубій золотій годинник.

Духъ зупинився коло однога громаднія купця. Скруджъ бачивъ, якъ бѣдъ піднявши руку, показавши на нихъ, и приступивши близьше, щоби прислухатися ихъ разомъ.

„Нѣ“, говоривъ ікільсь червоний ческатий мужчина съ грубымъ подбородкомъ наче здорова підноша бѣть чобота, „я не знаю, якъ се сталося, знаю толькіо, що бѣдъ николи не умре.“

„Богъ знає, якъ се сталося“, сказавъ бѣдъ.

„Незнати, якъ розпорядивъ бѣдъ спомінъ майномъ?“, сказавъ четвертий купець съ величкимъ індичнимъ посомъ.

„Не знаю ничего“, відповівъ купець съ величкимъ індичнимъ посомъ. „Здоровий“, сказавъ одинъ. „Здоровий“, відповівъ другій.

„Чи знаєте“, сказавъ бѣдъ, „старий купвар померъ вже раніше предѣл?“

(Даліє буде.)

—

на цѣлый рокъ . . . 8 зп.

на півн. року . . . 4 зп.

на четверт року . . . 2 зп.

Предплату належить пересыпати франко (найлучше поштовымъ перевозомъ) до: Администрації час. „Дѣло“.

Оголошенія приймаються по цѣлій

6 кр. а. в. бѣдъ однократно печатної

бѣдъ порта.

Рукописи не звертаються толькі на

попереднє застереженіе.

Поодиноке число стоять 10 кр. а. в.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

СИРАВЫ КРАЕВІЙ.

(Г) Зъ Калуша. (Выборы до ради громадск.) Въ последнихъ часахъ стались жиры избранными союзниками Поляковъ изъ политической борьбы противъ Русиновъ. Тому защищаютъ Поляки многихъ изъ своихъ крестьянъ изъ ради державной, сеймъ, во ради польскихъ и громадскихъ; а что козе скажено ими заместо крестья, бѣште забыто Русинамъ, понитно кождому. Але спытаемо, що властиво склонило жида до того альянсу, чи дѣйстиво симпатія до польского народа, або надѣя на рѣшиуправление товариске, котре голосили двинники польски въ триомфальномъ унесенію по сгорбочныхъ выборахъ до ради державной? Що а що — але послѣднє то явно ітъ.

Приязнь польска до жида есть бѣзъ никакой идеальной окрасы. Тыко монополисты изъ наихукальштѣмъ значению того слова, межи Нѣмцами Нѣмцѣ, межи Чехами Чехи, межи Поляками Поляки, иже самъ не чують такъ и не изъять изъ жида симпатіи; за услуги, якія роблять Полякамъ, казкуть себѣ зъ горы платити або готовко, або привилегіемъ, щобъ свободно вызысковати могли простолюдина, бѣзъ рожницї, чи то руского чи польского. Що тою приязню Поляки власный грунтъ підкочуютъ, вроуміе кождый. Примѣръ на то знаєте велике число изъ исторіи конституційної ери, и наведу тѣлько одній фактъ, юшъ и дѣйстиво оригиналій, цікавійшій еще тымъ, що трактоватись буде хоть разъ сонетно и серіозно властими, бо п. к. судомъ.

Були выборы до ради громадской изъ Калуши. Бургмистръ мѣста п. Шленигеръ, малъ, якъ вѣсть несе, зъвоняется мѣстечнимъ жида, канцію, що постарась о майоратѣ для нихъ изъ ради, если они тѣи свои стороны занепаяти ему и на будуще крѣво бургмистра. Чи такъ дѣйстиво було, покаже слѣдство, се однакъ певно, що обѣ стороны ужили всіхахъ средствъ, щобъ выперти интелигенцію руску и руске мѣщанство и перенести выборы по юшій мысли. И то имъ справа дѣйстиво удалось. Въ трехъ голосуючихъ групахъ будо: въ Іої гр. 35 християнъ, 13 жидовъ; въ ІІї гр. 37 хр., 74 жид.; въ ІІІї гр. 576 хр. 328 жидовъ. Результатъ выборовъ бувъ такій, що въ 36 мѣстцахъ місії ради заняли жида 18, Поляки 16, а рускій мѣщане лише 2 и до того еще люде, о которыхъ матеріальнїй и моральнїй зависимости отъ жида они тѣи горы глубоко були переконані. Але межи выборцами бувъ показаний и богатий мѣщанінъ п. Г..., который види разній надеждити, осмѣлився явно запретостопати противъ неправильности выборовъ, чимъ стягнувъ на себе гнізъ, нагану а тѣи єдини брутальне насилие въ противнико стороны. Не маючи іншої ради удаїся обіджений мѣщанінъ въ оборонѣ памѧти честі, власного безпеченьства и справедливости до ц. к. суду, бѣзпрѣкъ тутъ добавичи надеждити, входичи въ различній конфліктъ ст. зарядамъ закономъ, якъ слѣдствіе чого висадити судъ черезъ п. к. старостю доставленна актова изборчика въ публікъ сконстатованіи кары достойніхъ чињовъ. Но непонятій причинѣ старостю отмішило зостидиї свою кооперацию, оставляючи судову свободу дальніго поступженія. Судъ делегацію въ свого лона комісію, которая погодъ години по южній шаборахъ занепала на мѣстце и заїждала актівъ, перерываючи немилуно свою кооперацию що только розложенный послѣизборчій бенкетъ.

Межи актами виайдено до 20 підбленыхъ пленіпотенцій (фальшивістовъ), таємо що не дармо шуткими жида: "Мы побѣжимъ мѣщанъ, бо съ нами голосовати будуть жида и померанъ, присутніи и не присутні." Люде отже — по бѣльшій часті жида, — що бѣзъ десятка лѣтъ поспішили, реальністіи потратити, по арестахъ сидіти, голосовали на подстанії склоненії поштомонії, а голосовали солідарно въ юшими!

Тымъ дѣломъ поборене мѣщанство рускѣ изъ Калуши, мѣщанство бѣзъ давна воязіи и твере, таїмъ дѣломъ изъ рускій интелигенціи ю юшими юшто до ради громадской: юшъ юшими показаний мѣстечній парохъ, ани глубоко заслужений мѣстечній директоръ школы, люде рѣдкои сопствености и честності, иже мѣстечній суди и вдовини судошній и т. д.

Судове слѣдство розглянути туло спору и подастъ новий образъ мѣстечнъхъ макініїзмій изъ Галичини. Для того юдернуємо ю юшими дѣланінъ увагу, бо хиба же треба не мати очій, щобъ не побачити, до чого ведуть альянси ст. жидами...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

Увага всіхъ звернена теперъ на разрозні буджетовъ, котрій мали вчера разошатись въ ради державной. Всі народы и партії заступленій въ ради державной виїмлють при буджетовъхъ розправахъ юшъ жаданія. Чехи виїмлють жаданія юшъ письма пропамятного; Поляки виїмлють дозвоненія львівського університету, регуляції галицькихъ рѣкъ, розширення круга дѣяльності міністра "для Галичини", введення польського язика якъ юридового на всіхъ жалезніяхъ галицькихъ, побольшеннія центральнихъ урядахъ именно при міністерствахъ. Пропамятне письмо підлещикъ. Поглядъ жадає жаданія польського язика въ школахъ и урадахъ округу галицького и бельцкого. Чехи та же самъ не чують такъ и не изъять изъ жида симпатіи; за услуги, якія роблять Полякамъ, казкуть себѣ зъ горы платити або готовко, або привилегіемъ, щобъ свободно виїмлювати могли простолюдина, бѣзъ рожницї, чи то руского чи польского. Що тою приязню Поляки власний грунтъ підкочуютъ, вроуміе кождый. Примѣръ на то знаєте велике число изъ исторіи конституційної ери, и наведу тѣлько одній фактъ, юшъ и дѣйстиво оригиналій, цікавійшій еще тымъ, що трактоватись буде хоть разъ сонетно и серіозно властими, бо п. к. судомъ.

Стать здоровля царевої російської пограничної въ послѣдніхъ дніхъ дуже значно.

Въ Берлінѣ розбійникъ поголоски, що 2000 Китайцівъ перейшли границю и вторгнуло до російського Амурка. Кромѣ того на границі Кульджа стоять армія китайска въ силі 40000 людей. Вѣсти та потребують еще потвердженія.

Англія. Виборы до парламенту англійского и побѣда ліберального сторонництва Гладстона и Гартнігтона надъ консервативнимъ Біконенфільда звернули на себе увагу всієї Европи. Побія пайонійшихъ телеграмъ въ 24 марта (5 цвітня) до півночі выбрано 412 послівъ, зъ котрýchъ 271 належать до сторонництва ліберального (Вільгельма) и прядніхъ Гомерула, 141 до консерватистівъ або торівъ. Дальша побіда єсть певною, хотіть вибори въ більшихъ посѣлостівъ, котрій покончений будуть коло 3 (15) цвітня, вишили напіть по гації консерватистівъ. Съ побѣдою ліберальна получено єсть безусловне паденіе міністерства Біконенфільда, на котрого мѣстце пріде Гладстонъ, Гартнігтонъ або Гранвіль. Імовірно отступить Біконенфільду ще передъ збораньемъ нової палати.

Паденію Біконенфільда послѣднє юшено и зміна політики англійской въ справахъ континентальнихъ Европи и Азії, хотіть може не совсѣмъ радикальна. Можна сего догадуватись зъ бесѣдъ, котрими ліберальни кандидати въ послѣдніхъ часахъ заспівали своїхъ виборцівъ, при тѣмъ безъ пошиди критиковали заграницану політику Біконенфільда. По ихъ думцѣ, політика таїа зробила походи філіко и підкочувала новагу и значеніе Англії въ Европѣ. Вѣдьни въ Афганістанѣ и въ Африцѣ не принесли Англії півнік користі. Якє становище нове ліберальне сторонництво займе на будуще, догадуватись можна зъ бесѣдъ Гартнігтона, котру сей лордъ мавъ до виборцівъ своїхъ въ Бакінг. "Наші противники — править бѣг — закидують намъ будьтоби ліберальне сторонництво хотіло давніу політику Англії змінити основно, будьтоби Англія мала зрецись свого впливу на справы світові и збіти зъ становища, котре займала супротивъ самолюбію політики Россії. І перечу тымъ тенденціямъ розбійнимъ вѣстямъ. Ліберальне сторонництво не пообідає пізнихъ симпатій для Россії, ани не має самолюбію пізнати ани агресивніхъ тенденцій противъ сені держави. Ми осуджуємо правительство таєрши не за то, що оно спинило російську агресивну політику, але для того, що по нашій думцѣ Англія ужина неітповідній средства, черезъ що пришла до совсѣмъ противніхъ результатівъ." Всіда тає єсть монібіи виїмлювати симпатії для Россії, ани не має самолюбію и дай такожъ Англії півнік користі, може тѣ самѣ, котрѣхъ бѣзъ тебе домагався Бісмаркъ, der eitliche Maekler. Освідченіе Гартнігтона будо имовірно и причиню, діяличко якъ Бісмаркъ тає окоренко подававъ назадъ и предвидіючи результатъ виборовъ англійскихъ контрасигнованій гратулаций письмо цісаря Вильгельма въ день ювілейного царя Александра.

Абдурманъ, союзникъ Россії въ южній афганійской, одержує, по донесенію зъ Ташкену и Путою въ другій території Россії, щоби сїї спінити теребльне лѣбдити на Підольї, въ Бессарабії и въ Херсонській губернії.

Революційний комітетъ жирилістівъ видає візову слайдуючу основу: "Други! Нашею камъ въ послѣдній часъ да таїкії удари (бо открыто печатию "Нар. Вол." и "Чорного Передѣла"), але не упадайте на дусі. Наше сторонництво не лише не упаде, але єго скріпніти въ будущності, ани кождый тає частъ смію сповідти буде юшъ обовязка. Наша письма виїмлюються не баловъ. Всі приготовлено."

Послѣдній гратулаций письма и десниці царя Александра и цісаря Вильгельма виїмлюючи мирно на успосбленіе праси російської и нѣмецкої. Данийшій лібералізмъ, занекта вражда, грозды Россії, союзъ зъ Францією и Італією противъ союза австро-нѣмечного при помочі Англії, очевиди мовъ ранній тужанъ Journal de Saint-Petersbourg каже въ юші справі: Вирази не на кождому полі вироблено давній.

Шай непорозуміна, але єсть надѣя, що при новозалежніомъ черезъ обохъ монархій дів'ято спорівъ питання будуть мирно заладжені. Нѣмецка дневника говорятьъ що отваженію союза трьохъ цісарівъ, розбитого берлінськимъ договоромъ. Імовірно однакожъ, що походні виборы до парламенту англійского и паденіе ворожого Россії міністерства Біконенфільда будуть властивою причиною, що желаній напіцеръ, утративши надѣю на помочь Англії противъ Россії, прихилився на нове до Россії.

Стать здоровля царевої російської пограничної въ послѣдніхъ дніхъ дуже значно.

Въ Берлінѣ розбійникъ поголоски, що 2000 Китайцівъ перейшли границю и вторгнуло до російського Амурка. Кромѣ того на границі Кульджа стоять армія китайска въ силі 40000 людей. Вѣсти та потребують еще потвердженія.

— На бенефісъ Антона Людкевича, артиста драм. руско-народного театру підъ дир. п. Т. Романовича, буде представлена въ четверг, въ 8. цвітня: "Вуашонъ цілого світу," комедія въ 3. актахъ "и Нобль въ Азії на х.," комічна оперетка въ 1 актѣ, гр. Ал. Фредра, музика Мирецкого. На таїхъ бенефісахъ представлена въ разъ другій Івана Гриненецкій, П. Ант. Людкевичъ сеть одній зъ найздобійшихъ нашихъ артистівъ и вже довгій часъ широ служить руско-народній сцені, та же, думасмо, не потрібно розширяватись намъ єсть обовязку моральномъ рускихъ патріотівъ Станиславовиць въ єїмъ слуху.

— О нуждѣ въ Галичинѣ пише лівобеска газета "Nowiny"; "Щораз сумнійшій вѣсти доходить насъ зъ краю. Суті окрестності, где вже нещастье голодає обляєся хоробрами... Іакожъ значеніе має заможна уїдлована повѣтамъ, посїщенімъ голodomъ? Въ однімъ повѣтѣ виїмлювано єсть сіль с. р. подѣлу 45.000 зр., коїтвъ въ екзекуційнхъ 6000 зр. въ дано замоноги 3000 зр., отже половина того, що виїмлюють каштоль екзекуційнхъ! Чи не були були розумінъ, поиздражати екзекуцію тамъ, где потребна замонога?"

(Л.) Зъ підъ Ярославія. Недавній то еще часъ, якъ зле поїтній разомъ економічний заворушинъ голови мешканцівъ нашого краю, та въ закладаню численніхъ школъ реальніхъ бачинъ лишилъ єї на юю бѣду. На єїбра країнъ є єїстимъ промисліві стались розширювати существою а заводити нові реальні школи зъ молоджю соткамъ товшись у тїхъ закладахъ, щобъ чимъ скорше придбати собї куїнкъ виїмного хліба. — Край виїмавъ собї цілумъ громаду здобичьихъ технічнихъ силъ та коли приїшло разомістити сїхъ людей, склалось такъ що "зубы є, та хліба не ма". Гдяже поміститись єще при старостахъ, при Видѣтъ красомъ та Намѣстництвѣ, гдяжеому пасливому запопалось сїде якє жестце при жалінці а решта підїша въ діурини, елеви поїмріч, або таки сидити безъ півного дѣла. — Прозрѣли очі, що крихту загонисто поступилимо собї — та нужа прочи со школами реальними — ето по-кликти ѹмнішого часу. Зъ однімъ скрайною тоїа пішалися у другу! — Згадували, що мѣсто Стрый задумує школу свою реальну замінити на реальну гімназію. Помідбиу звѣтку подаю Вамъ въ Іврославії. И тутъ роблять спергичній кроки, щобъ школу реальну, тає красно и величкою коштюмъ уряджену, перемістити на гімназію...

— Нимъ розплатася розправа судова противъ О. Яворовскому. Рано переслухано обжалованого, пополнено приступати суду до переслухання свідківъ.

— Іванъ Кашубинський, художникъ літографія у Львовѣ, ум. на 45 році життя. Вѣчна ему пам'ять!

— Северинъ Плахетко, директоръ золочинської гімназії, загально почитаний золочинської упору для 2. х. цвітіа с. р. въ Золочеві.

— Въ Миколаїві 18. к. к. наль вчеромъ усунулася частъ горба надъ Прутемъ, сколо 200 метр. довготы, очевидно підмудна водою Прута. Чотири загороди селянської зрубувалися и щадте, що кататрофа не случилася въ поїзді жити.

— Александрови Ясинському, бувшому президента мѣста Львова падаю Цісаръ за єго заслужену діятельність ордеръ жіланії корої третій класу.

— Іменованіе: Презид. п. к. краю, директоръ сїарбу іменованіе концесію дра Казим. Луківича въ концесію спорівъ гаїдникомъ прокурат., спорівъ.

— Зула Румфордска. У Львовѣ раздавано сїї зими убогимъ зулу Румфордску єть 15 грудня до 21. марта т. в. черезъ 98 днівъ. За таї часъ раздано зулу 30.365, зулу порції 29.757 и ходатково 350 бахонівъ. Въ цвітіу зулу, неділю послѣдній разъ раздано зулу, а то ділато, що вже отуди злегчилася, легше стало о заробіти, въ таї часъ єдати величкоїхъ убогихъ легче и въ милостині виїмкти. Прихиль на сїї році зулу 1376 зр. 55 кр. а використано 70 зр. 73 кр. разомъ 1447 зр 28 кр. Видати були 1334 зр.

